

SAKSITTUA

On turha potea huonoa omaatuntoa siitä, sitoutuuko lapsenhoitoon tarpeeksi täysipainoisesti. Jos sellainen ajatus eksyy mieleeni, muistelen isoäitini tarinaa omasta isoäidistään, joka jätti aamulla pellole lähtiessään yhdeksän lastaan tupaan keskenään. Lähtiessään hän heitti lattialle leivänmuruja. Niitä etsiskellessään lapset saivat ravinnon, liikunnan ja ajanvietteen samassa paketissa.

(Saska Saarikoski Helsingin Sanomissa)

TENAVAT TERÄVINÄ

Otetaan uusiksi

Lauloin illalla tyttärelleni sängyssä. Hetken päästä viisivuotias sanoi kannustavasti: "Yskäses äiti vähän jos se kuulostais sitte paremmalta".

-M-L

Tenavien suusta kuultuja viisauksia joka aamu Ajatusten aamiaisessa, jonka kokkina toimii Aitoon vapaa-ajanasukas Juhani Töytäri. Lue lisää ja liity mukaan: www.positiivarit.fi

MIELIPITEITÄ

Vaarallista menoa Paavolanharjussa

Liikennekäyttäytyminen Paavolanharjussa on mennyt erittäin vaaralliseksi – tai oikeastaan se on ollut sitä jo pitkään, mutta ongelma on vain pahentunut. Osa Uutanankärjestä kulkevista ei noudata lainkaan neljänkymppin nopeusrajoitusta, vaan päinvastoin ajaa tiellä jopa kahdeksaakymppiä. Kun samaan aikaan pienet lapset yrittävät opetella pyöräilemään tien sivussa, yhtälö on todella vaarallinen.

Hidasteista alueelle on kai puhuttu, mutta toisistaan ei ole näkynyt ja ralli vain jatkuu.

Millä kaahaajien päähän saisi taottua järjeä, edes sen verran että noudattaisivat liikennesääntöjä?

Huolestunut

Pälkäneen lukiosta ei pääse yliopistoon

Pälkäneen lukiosta pääsi Erkki Hyllin aikana noin 30 prosenttia ylioppilaista yliopistoihin, ammattikouluun menijät sen lisäksi. Nyt vain kaksi prosenttia pääsee yliopistoihin. Milloin lukiolla aiotaan tehdä selväksi, että lukioon tullaan oppimaan ja tekemään töitä eikä leikkimään veronmaksajien laskuun? Milloin aletaan saada kunnollista opinto-ohjausta? Nykyään se on täysin rempallaan.

Asioista selvää ottaneet vanhemmat

LUURISSA

Romua Holjassa väärässä paikassa

Holjan levähdyspaikan jättepisteestä löytyi sinne kuulumatonta roinaa, kun Paikallinen asukas vei roskapussia jättestään. Rivin viimeisiin laatikoihin oli kätetty kiuas. Upon jääkaappi ja sekalaista elektroniikkaromua digivirtimistä lähtien.

– Kesällä laatikot taas pursuavat sinne kuulumatonta tavaraa. Mökkiläiset haukkuvat, kun joutuvat maksamaan jätemaksuja ja itse käyttäytyvät kuin siat, asukas toteaa.

– Holjan aluejättepisteeseen kuuluvat vain talousjätteet. Luopioisten jäteasema Rankkimäessä on oikea paikka muulle rojulle.

Haukkuvat koirat ihmetyttävät ja kiristävät hermoja

Aitoon Pukkivuoren alueen tuntumassa haukkuvat koirat saivat Ihmettelevän tuskastumaan ja soitettamaan Luuriin.

– Koirat haukkuvat koko ajan ääni käheänä aamusta yöhön asti. Mikähän instanssi voisi olla oikea puuttamaan tähän? hän aprikoi.

Ongelma ei ole soitettajan mukaan mitenkään uusi.

– Tässä on menty jo kaksi–kolme kesää.

Aurinkolasit otettiin talteen hautausmaalla

Ohikulkija soitti Luuriin ja kertoi tekemästään löydöstä. Pälkäneen vanhan hautausmaan kohdalta hän oli löytänyt maasta uudet aurinkolasit ja poiminut ne talteen siltä varalta, että omistaja niitä vielä kaipailisi.

Jos lasien omistaja kaipaa vielä himmentimiään, niiden tämänhetkistä sijaintia tai haltijaa voi tiedustella Sydän-Hämeen Lehden toimituksesta.

OMASTA KOULUSTA MAAILMALLE

Pälkäneen yhteiskoulun entiset oppilaat kertovat omasta elämästään ja suhteestaan entiseen kouluunsa. Miten koulu vaikutti elämään ja uravalintaan? Oliko jokin oppiaine tai opettaja merkittävä tulevaisuuden kannalta? Mikä oli mieleenpainuvinta kouluvuosissa?

Juristiksi kunnallishallinnon näköalapaikalle

Antero Oksanen
Pälkäneen yhteiskoulussa 1955–1964

Koulun jälkeen:

Oikeustieteen kandidaatti 1969, varatuomari 1974. Suomen Kunnallisliton lakimies 1969, sisäasiainministeriön esittelijä ja Tampereen yliopiston kunnallisoikeuden yliopettaja. 1980-luvulla Kunnallisliton lainopillisen osaston apulaisosastopäällikkö ja vuodesta 1993 yhdistettyjen kunta-alan järjestöjen, Suomen Kuntaliiton johtava lakimies. Kotipaikka Kauniainen, kotoisin Pälkäneen Onkkaalasta.

AmmatINVALINTA:

– Ammatinvalintani ei ollut itsestään selvä. Kodin ja lähiympäristön vaikutuksesta yhteiskunnalliset asiat kuitenkin alkoivat kiinnostaa. Isäni Urpo Oksanen oli Pälkäneen kunnanjohtaja ja lapsuudessani olin joka päivä tapahtumien keskellä asuessamme aluksi silloisen kunnantalon yläkerrassa Nuijanmäellä. Pitäjän poliittiset vaikuttajat tulivat tutuiksi ja heidän ajatuksiaan tuli kuunnelluksi. Lukiovuosina istuin muun muassa valtuuston lehterillä kuunteleoppilaana ja kuljin tietoimituksissa ja muissa tapahtumissa eri puolilla pitäjää. Kaikki tämä vaikutti nuoren miehen ajatusmaailmaan ja varmaankin myös tulevaan ammatinvalintaan.

– Oma vaikutuksensa on ollut niin minuun kuin moniin muihinkin ikätovereihini yhteiskuntapoliittisesti reippaasti kantaa ottaneella

rehtorillamme Lauri Teivaisella. Hän oli kiinnostunut paitsi oppilaiden läksyjen osaamisesta myös muusta valvutuneisuudesta ja viritti oppitunneilla kiinnostavia keskusteluita. Läksyjen kuulustelun sijasta ratkoimmekin usein paikallisia ja maailmanpoliittisia kysymyksiä.

– Samaa avaraa suuntausta jatkoi uskonnon ja psykologian opettajamme Erkki Kahra. Hänen vetämänsä psykologian tunnit kriittisine keskusteluineen ja väittelyineen avasivat ajattelumailmaamme ihmisen syvimmästä olemuksesta ja käyttäytymisestä.

– Yhteiskunnalliset kysymykset ja yhteisöllisyys olivat minulle tärkeitä. Olin poikakerhossa yhtenä vetäjänä ja partiassa vartionjohtajana. Lukiovuosina toimin teinikunnan puheenjohtajana. Välillä kyllä tuntui, että harrastukset nousivat koulunkäynnin edelle, ja siksi monet tärkeät kouluaineet jäivät turhan vähälle huomiolle.

– Hullaannuin reaaliaineisiin ja olin vahva historiassa. Siksi lukion loppupuolella vahvasti harkitsin joko valtiotieteiden, historian tai oikeustieteen opintoja. Myös kadettikoulu kiinnosti. Juridiikka kuitenkin voitti, koska se antoi mahdollisuuden monipuolisiin ammatinvalintoihin.

Työelämä kuntien palveluksessa:
– Oikeustieteen opiskelu ei vielä ratkaissut loullista työuraani. Juristi voi aina ajautua asianajotehtäviin, julkisen hallinnon palvelukseen tai

Antero Oksanen uskoo, että hänen koulullaan on ollut välillisesti merkittävä vaikutus nykyisen Pälkäneen kunnan muodostumiseen. Lähikuntien nuoret oppivat kouluaikanaan luottamaan toisiinsa ja monet heistä ovat myöhemmin paikallisina virkamiehinä ja poliittisina päätöksentekijöinä olleet rakentamassa uutt uljasta kotikuntaa.

järjestö- ja elinkeinoelämän leipiin. Kaikki sinänsä kiinnostivat. Ehkä aktiivinen kauteni Hämläis-Osakunnan erilaisissa tehtävissä ja 1960–70-lukujen vaihteessa alkanut julkisen hallinnon trendikkyyks vaikuttivat siihen, että kiinnostus yhteisiin asioihin voitti ja päädyin kunnallishallinnon palvelukseen.

– Olen kuntamies ja työskennellyt yli 40 vuotta kunnallishallinnon palveluksessa erilaisissa tehtävissä. Olen ollut kuntien keskusjärjestössä, kuntaministeriössä (sisäasiainministeriössä) ja kuntayliopiston opettajana. Välillä työssäni ovat korostuneet erilaiset konsultaatiot ja asiantuntijalausunnat, välillä asianajotehtävät kuntien riita-asioissa kärräjillä. Tehtäviini on sisällynyt myös koulutusta ja osallistumista kuntia koskevan lainsäädännön valmisteluun komiteoissa ja työryhmissä sekä toimiminen valtakunnallisten järjestöjen hallinnossa.

– Kun olen vielä vapaa-aikanani harrastanut kunnallishallintoon ja kuntien toimintoihin liittyvien oppikirjojen kirjoittamista, olen saanut myös ainutlaatuisen mahdollisuuden jakaa kokemuksiani julkishallinnossa toimiville. Päivänpoliittikkaan en ole kuitenkaan osallistunut, vaan olen toiminut enemmänkin erotuomarina poliittisviritteissä kiistakysymyksissä.

Koulun merkitys:

– Pälkäne ja sen lähikunnat, PYK ja koko Onkkaalan koululaitos ovat merkinneet minulle paljon. Minuun ovat vaikuttaneet positiivisesti koulujen hyvä henki, innostavat opettajat elämäntapa- ja asenteineen samoin kuin erittäin tärkeät luokkatoverit. Tuntui siltä, että kaikki olivat silloin kavereita keskenään.

– Mielestäni maaseudun koulut voivat luoda oppilailleen yhtä hyvät elämän edellytykset kuin suurten kaupunkien oppilaitokset. Pienemmissä koulu-yhteisöissä oppilaat huomataan ja heidän valmiutensa tunnustetaan paremmin. Tällöin harvat jäävät väliinpuotoajiksi. Minusta on tärkeää, että opettajat osaavat nähdä oppilaitensa piilevät mahdollisuudet eli ne jotka eivät aina ehdi puhjeta kukkaan vielä kouluvuosina.

Terttu Tuominen

Haastateltu on Pälkäneen yhteiskoulun ja lukion kiltta ry:n jäsen. Jäseneksi voivat liittyä koulun entiset ja nykyiset oppilaat sekä henkilökunta. Liity Kilttaan internet-sivulla <http://pykkilta.nettisivu.org>

REETA VILHU